

Úryvky z dopisů velkých osobností

Sv. Robert Southwell pronásledovaným a vězněným katolíkem r. 1587

Sv. Robert Southwell TJ, je známý nejen jako mučedník, ale také jako básník. Narodil se roku 1561 v Horsham St. Faith ve východní Anglii. Studoval v anglické koleji ve francouzském Douai, potom přešel na studia do Paříže. Rozhodl se vstoupit k jezuitům, odešel proto do Říma a 18.10.1578 zde zahájil noviciát. Tam byl také roku 1584 vysvěcen na kněze. 8. května 1586 se vydal zpět do Anglie. Vystupoval v přestrojení pod jménem Mr. Cotton. Díky několika věrným rodinám mohl působit šest roků jako kněz. Roku 1592 byl zrazen, uvězněn a mučen. Po třech

letech byl odsouzen a 21. února 1595 na londýnském popravišti Tyburn pověšen a jako katolický kněz ještě rozčtvrcen.

Milí spolubratři – katolíci.

Zamyslíme-li se nad chudáky, kteří žijí v bídě, bolesti a nedostatku, jistě nás napadne, že to všechno z duše nenávidí. Podíváme-li se však naopak na bohaté a mocné, uvidíme, že i jejich štěstí je pošetilostí a jejich radost rychle pomíjí. Pozorujeme-li vládce, jež se zdáli být výkvětem lidstva, často shledáme, že jsou chudí ve svém bohatství, nespokojení s počtami a nešťastní ve svých potěšeních. Jejich těla jsou pytle hnoje, jejich duše páchnou hříchem; bídné je jejich zrození, neřestný jejich život a prokletý jejich konec.

Pohlédni na hroby, říká svatý Augustin, objevíš v nich císaře, vévody, státníky a významné osoby předchozích věků, a poznej, kdo z nich byl pán, kdo sluha; kdo byl bohatý a kdo chudý. Rozeznej, dokážeš-li to, zajatce od krále, silného od slabého, zdravého od zmrzačeného. Tato slova ukazují, že po pozemském žití není žádných rozdílů mezi lidmi. Stejně jako nepoznáš rozdíl mezi popelem ze samety a hrubého plátka nebo mezi oharky z různých druhů dřeva spálených v tomtéž ohni. Je jistě pošetilé starat se tolik o své tělo nebo toužit po prodloužení jeho života. Neboť nakonec se všichni promění v prach, přestože se domnívali, že beze všech těch věcí, jimiž se obtížili, nemohou žít. A tak, třebaže důkladně poznáváme všechnu bídu našeho života, přesto musíme vidět velký dar Boží v tom, že je sice jenom jeden způsob, jak přijít na svět, odejít však lze z něho způsobů mnoha. (...)

Zdroje: <http://www.jesuit.cz/kalendarium/kalendarium.php?id=59&opakovani=1417388400>;
CUMMING, John, ed. *Dopisy velkých osobností hříšníkům. II. Modlitba a duchovní život, útěcha a povzbuzení, nadšení, horlivost a pochybnosti, pronásledování, týrání a věznění*. Kostelní Vydí: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 50–52, s. 186;

Autor neznámý – <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=5639807>. Volné dílo.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Listopad 2019 • Ročník 12 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Vždyť Syn člověka přišel spasit, co zahynulo.“

(Matouš 18,11)

Aktuálně

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v *Domově pro seniory U Pramene Louny*. Mši svatou můžete volně navštívit.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ probíhá **každé pondělí** pro 1. třídy ZŠ. **Každou středu** odpoledne probíhá výuka náboženství pro ostatní třídy v budově děkanství. Rodiče mohou přihlásit děti na telefonním čísle 415 652 395 nebo osobně na děkanství. Pro studenty se nabízí setkání v **pátek** večer v 18:30.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se pravidelně koná v *kostele sv. Jakuba v Čítolibech* mše svatá s nedělní platností pro věřící, kteří se nemohou z vážných důvodů účastnit nedělní mše svaté.

SOBOTA 2. LISTOPADU 2019 od 14:30 – **Pobožnost za všechny věrné zemřelé na hlavním hřbitově v Lounech** u centrálního kříže. Pobožnost doprovodí zpěvem chrámový sbor.

ČTVRTEK 7. LISTOPADU 2019 – vikariátní konference v Lounech – mše svatá v 9:00.

ČTVRTEK 7. LISTOPADU 2019 od 18:30 – setkání farní rady.

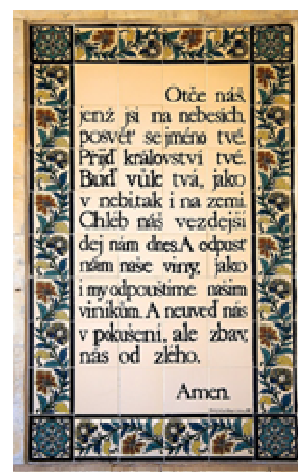
SOBOTA 23. LISTOPADU 2019 – **Zveme Vás k poutní slavnosti v kostele svaté Kateřiny v Oboře. Mše svatá začíná v 15:00.** Možnost dopravy z Loun je autobusem MHD linky č. 2, zastávka Sokolovna v 13:09, příjezd do Obory v 13:30; odjezd z Obory zpět linkou č. 2 v 16:20, případně linkou č. 1 v 18:15.

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

1. 11. **SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá 17:30.
2. 11. **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše
– Mše svatá v 8:00 a 9:00.
3. 11. **31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
7. 11. **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
V 17:00 pobožnost za všechny věrné zemřelé na místním hřbitově; následuje mše svatá.
10. 11. **32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
17. 11. **33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
23. 11. **POUTNÍ SLAVNOST**
KOSTEL SV. KATEŘINY V OBOŘE – Mše svatá v 15:00.
24. 11. **SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
30. 11. **SVÁTEK SV. ONDŘEJE**
Kostel sv. Stanislava v Měřunicích – Mše svatá ve 14:00.

O mši svaté: Otčenáš

Část katecheze papeže Františka dne 14. března 2018

Při Poslední večeři, jak víme, vzal Ježíš chléb a kalich vína, vzdal díky Bohu a »lámal chléb«. Tomuto úkonu odpovídá v mešní eucharistické bohoslužbě *lámání chleba*, jemuž předchází modlitba, které nás naučil Pán, to jest *Otče náš*.

Tak začínají obřady přijímání, které prodlužují chválu a prosbu eucharistické modlitby společnou recitací „*Otče náš*“. Není to jedna z mnoha křesťanských modliteb, nýbrž *modlitba Božích dětí*. Je to velkolepá modlitba k našemu Otci, které nás naučil Ježíš. Obdrželi jsme ji v den svého křtu. „*Otčenáš*“ umožňuje, aby se v nás rozeznělo totéž cítění, které bylo v Ježíši Kristu. Když se modlíme „*Otče náš*“, modlíme se jako to činil Ježíš. Tuto modlitbu složil Ježíš a naučil ji nás, když mu učedníci řekli: »Nauč nás modlit se«. A Ježíš se takto modlil. Je krásné modlit se jako Ježíš.

Podle Jeho božského učení se odvažujeme obrátit k Bohu oslovením „*Otče*“, protože jsme znovu zrozeni jako Jeho děti skrze vodu a Ducha svatého (srov. Ef 1,5). Vpravdě nikdo by Jej nemohl oslovit důvěrně „*Abba – Otče*“, kdyby nebyl zrozen z Boha a nedostal Ducha, jak učí sv. Pavel (srov. Řím 8,15). Musíme si uvědomit, že nikdo by nemohl říkat „*Otče*“, kdyby nedostal Ducha. Kolikrát jen lidé říkají „*Otče náš*“, ale nevědí, co říkají. Ano, je to Otec, ale když říkáš „*Otče*“, cítíš, že je Otcem, tvým Otcem a Otcem lidstva, Otcem Ježíše Krista? Máš vztah k tomuto Otci? Modlíme-li se „*Otče náš*“, spojujeme se s Otcem, který nás má rád, ale je to Duch, který nám umožňuje toto spojení, toto cítění, že jsme Boží děti.

Jaká jiná modlitba než ta, které nás naučil Ježíš, by nás mohla připravit ke svátostnému společenství s Ním? Mimo mše se *Otčenáš* modlí také v ranních a večerních chválách. Boží dětství a bliženské bratrství tak dávají našim dnům křesťanský ráz.

V modlitbě Páně žádáme o »vezdejší« chléb, který křesťanům především připomíná chléb eucharistický, potřebný k tomu, abychom žili jako Boží děti. Prosíme »za očistění od hříchů«, a abychom byli hodni přijmout Boží odpuštění, zavazujeme se odpustit tomu, kdo ublížil nám. To není snadné. Odpustit lidem, kteří nám ublížili, není snadné. Je to milost, o niž je třeba prosit: „*Pane, nauč mne odpouštět, jako jsi Ty odpustil mně.*“ Je to milost, nedokážeme to svými silami. Odpouštění je milost Ducha svatého. Modlitba *Otčenáš* otevírá naše srdce Bohu a disponuje nás k bratrské lásce. Kromě toho také prosíme Boha, aby nás »vysvobodil od zlého«, jež nás odděluje od Něho a od našich bratří. Dobře tak chápeme, že tyto prosby nás velice náležitě připravují ke svatému přijímání (VPŘM 81). (...)